

ಒಗಟಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಿದೆ

■ ಪ್ರಕಾಶ ಎಸ್ ಮನ್ನಂಗಿ

ಹಿಂದೆ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮರಗಿಡಗಳು ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ, ಕಾಡುಕೋಣ, ಆನೆ, ಜಿಂಕೆ, ಕಾಡು ಹಂದಿ, ಮೊಲ, ತೋಳ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವು ಪರಸ್ಪರ ಸ್ನೇಹ, ಸಹಕಾರದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವುಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಟವೊಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪಕ್ಕದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಘುರ್ ಘುರ್ ಎಂಬ ಹುಲಿ ಈ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ದಿನವೂ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ಸವಿಯುವುದು ಅದರ ಹುನ್ನಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಅದು ಬರು ಬರುತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಅರ್ಧಬರ್ಧ ತಿಂದು ತೇಗಿ ಬೀಸಾಕಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಈ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲು ಆನೆಯ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಭೆ ಸೇರಿದವು. 'ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹಗ್ಗವೊಂದನ್ನು ತಂದು ಘುರ್ ಘುರ್ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕೋಣ ಎಂದಿತು' ಮಂಗೆ. 'ಅದು ಆಗದ ಮಾತು. ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅದು ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದಿತು ಅದ್ಭುತ ಆನೆ.

ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

'ಹಾಗಾದರೆ ದಿನಾಲೂ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ' ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿತು ತೋಳ.

'ಅಯ್ಯೋ, ಅದೆಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಇಂಥ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ವಂಶವೇ ನಶಿಸಿ ಹೋಗಿದೆ' ಎಂದು ಅಳುತ್ತ ಬಸ್ಕರ್ಡ್ ಪಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಮೊಲ ಅದನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿತು.

ಹೀಗೆ ನೆರೆದ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಪುಂಜಾನುಪುಂಜಿವಾಗಿ ಸಲಹೆಗಳು ಬಂದರೂ ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅದ್ಭುತ ಆನೆ ತನ್ನ ಸಮಾರೋಪ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಹೂಂ ಗುಟ್ಟಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಮರುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೊನ್ನೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಘುರ್ ಘುರ್ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ಮಂಗೆ

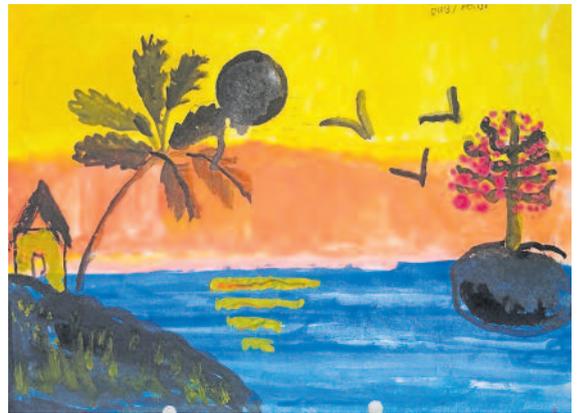

ಕುಂಚೆ ಪ್ರಪಂಚೆ

ಆದಿತ್ಯ ಕೆ.

1ನೇ ತರಗತಿ,
ವಿಬ್‌ಗಯಾರ್ ಶಾಲೆ
ಬೆಂಗಳೂರು

ಮಹತಿ ಗೋಖಲೆ

4ನೇ ತರಗತಿ, ಕೇಂದ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾಲಯ,
ಎನ್‌ಎಎಲ್ ಬೆಂಗಳೂರು